

POGOIĆ SIĘ (2) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz goić).

praet 3 pl m pers pogoili sie (1). subst pogoily sie (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Zabliźnić się, przestać się jątrzyć (o wielu) (2) : (did) [...] Pokorá do Gniewu. (-) A iuźci fie pogoily/
Ony twoie ltáre guzy RejZwierc 231v.*

a. *Doczekać zabliźnienia swoich ran (1) : Mielzkáli ná tym mieyfcu [nazwanym Galgala] áz fie pogoili BielKron 47.*

Synonimy: uleczyć się, zleczyć się.

Formacje współrdzenne cf GOIĆ SIĘ.

MP